

TOWARZYSTWO SALEZJAŃSKIE

Inspektoria Krakowska pw. św. Jacka

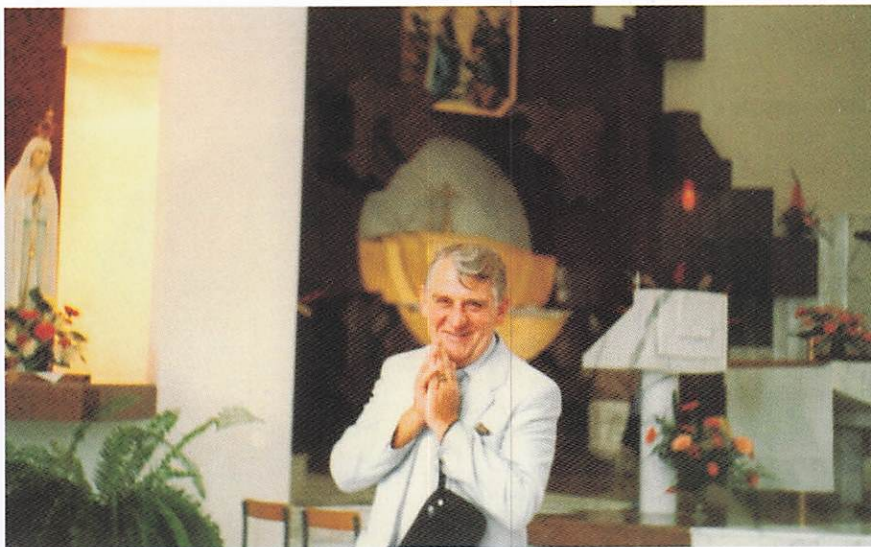
Dom Zakonny pw. św. Franciszka Salezego w Krakowie

ks. Antoni Dębski SDB

Drodzy Współbracia!

2 września 2006 roku w kościele św. Marii Magdaleny w Londynie Polacy pożegnali swojego długoletniego duszpasterza, ks. Antoniego Dębskiego, który przez 39 lat pracował w Polskiej Misji Katolickiej w Londynie i 30 lipca owego 2006 roku zmarł. Powiadamiając o tym fakcie, jego parafianie określają go „jako doskonałego duszpasterza, opiekuna i przyjaciela, który do ostatnich dni swojego życia był chętnym do spotkań, pomimo widocznych nieraz cierpień”.

Curriculum jego życia, zwłaszcza część odnosząca się do życia zakonnego, jest bardzo krótkie i zawiera zaledwie kilka informacji o zasadniczych dla ks. Antoniego wydarzeniach. Jego rodzicami byli Stanisław i Maria z domu Ściera. Urodził się 26 kwietnia 1936 roku w Bachowicach w powiecie wadowickim. Okres jego dzieciństwa i dorastania przypadł na ciężkie dla Polaków czasy – czas hitlerowskiej okupacji, a później sowieckiego totalitaryzmu. Do szkoły podstawowej uczęszczał w rodzinnej miejscowości. Już wtedy, jak wspomina, przychodziły mu myśli poświęcenia się Bogu, chociaż

nie wiedział w jaki sposób to realizować. Najpierw więc udał się do małego seminarium karmelitów bosych w Wadowicach, gdzie skończył klasę ósmą, dziewiątą i dziesiątą. Wtedy szkoła uległa zamknięciu. Rektor małego seminarium taką wydał o nim opinię: „Zachowywał się przykładnie, nie sprawiał żadnych trudności wychowawczych. Chętnie byśmy go przyjęli do naszego zakonu, gdyby się do nas zgłosił. Sam jednak odszedł od nas”. Pamiętał jednak i był wdzięczny. Uwidoczniło się to w testamencie, w którym przekazał karmelitom 2% swojego majątku, bo przecież tutaj zaczynał przygotowanie do kapłaństwa. W czasie jego nauki u karmelitów, zmarła mu matka, którą bardzo kochał, bo często w swoich wspomnieniach ciepło o niej mówił. Klasę jedenastą ukończył w liceum salezjańskim w Oświęcimiu. Maturę złożył jako ekstern dopiero w grudniu 1957 roku w Krakowie.

W prośbie o przyjęcie do nowicjatu pisał: „Przebywając w zakładzie św. Jana Bosko w Oświęcimiu ugruntowałem się w powołaniu. Pragnę poświęcić się pracy nad wychowaniem młodzieży”. Nowicjat rozpoczął 18 sierpnia 1953 roku w Kopcu. Zakończył go złożeniem lata 26 sierpnia 1954 roku profesji zakonnej okres trzech lat. Po studiach filozoficznych w Krakowie odbył trzyletnią asystencję: w Oświęcimiu (1955-1956) i Pogrzebieniu (1956-1958). Będąc uzdolnionym artystycznie, w tym czasie dwukrotnie uczestniczył w wakacyjnym kursie plastycznym w Oświęcimiu. Należał też do grupy dekoratorów wykorzystywanych często przez parafie w przygotowaniu wystroju świątyni w czasie peregrynacji obrazu Matki Bożej. W 1958 roku nadszedł dla niego czas formacji specyficznej, kiedy to kandydat do kapłaństwa podejmuje trwające cztery lata studia teologiczne. Antoni Odbыл je w Krakowie w latach 1958-1962. W tym czasie związał się ze Zgromadzeniem poprzez złożenie profesji wieczystej, które miało miejsce w Krakowie 24 maja 1962 roku. Uwieńczeniem tego etapu formacji były święcenia prezbiteratu, które otrzymał z rąk bpa Juliana Groblickiego w dniu 16 czerwca 1962 roku.

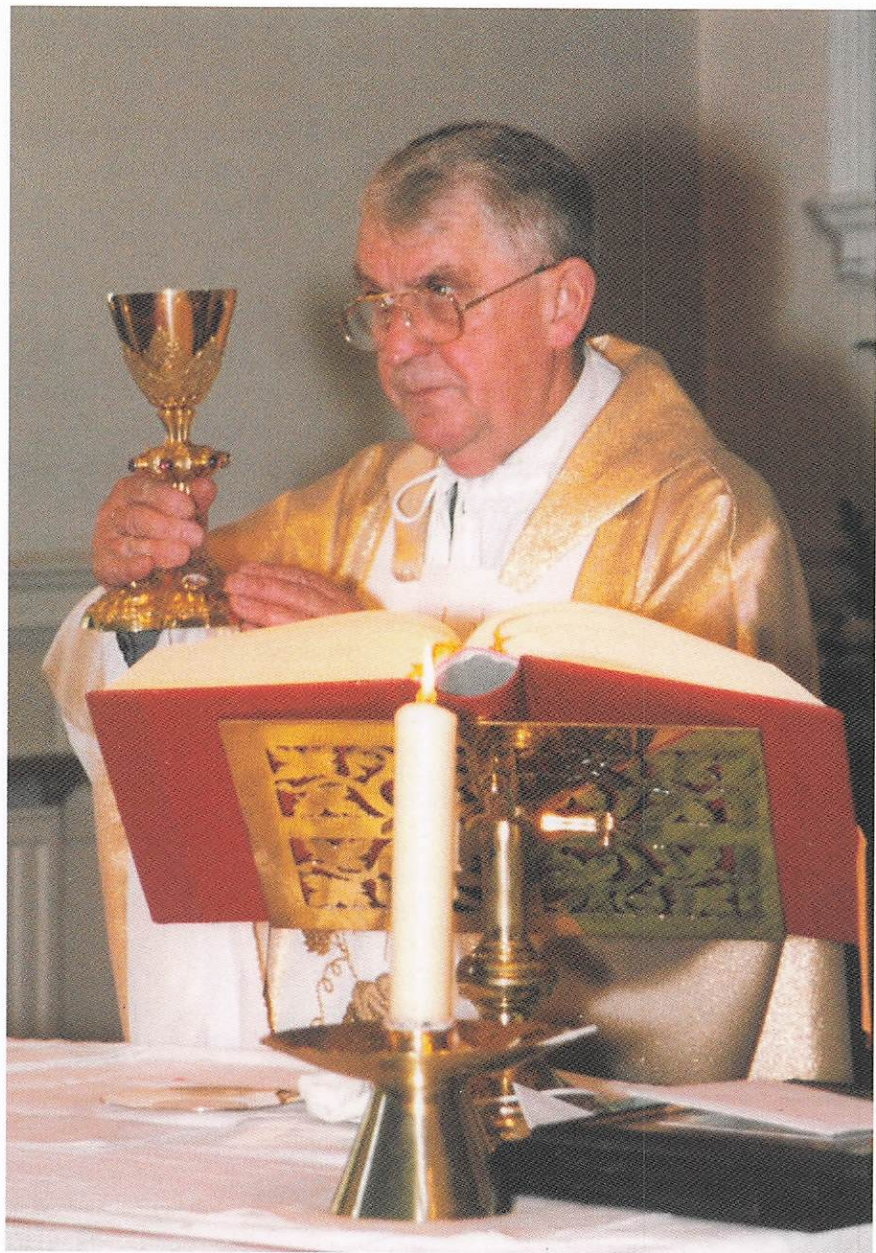

Pierwsze lata kapłaństwa spędził kontynuując studia. Tym razem na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, dokąd został skierowany przez władze zakonne. Po trzech latach studiów i obronie pracy magisterskiej, w 1965 roku „poszedł do ludu”, mianowany katechetą szkolnym w Łodzi. Kontynuował jednak studia na kursie doktoranckim. Dla pogłębienia swojej znajomości języka angielskiego i przygotowania pracy doktorskiej za zgodą przełożonych w 1967 roku wyjechał do Anglii. Po roku został przyjęty na kurs doktorancki na Wydziale Wychowania Uniwersytetu Londyńskiego. Jednak potrzeby duszpasterskie sprawiły, że w tym samym czasie został wcielony do duszpasterstwa emigracyjnego i mianowany proboszczem polskiej wspólnoty Brockley-Lewisham, pracując w dalszym ciągu nad tezą doktorską „Psychologiczne czynniki w procesie asymilacji młodzieży drugiego pokolenia polskiej emigracji w Wielkiej Brytanii”. Tezę tę obronił jednak nie w Londynie, a na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim 30 kwietnia 1990 roku, uzyskując tytuł doktora w zakresie psychologii.

Był długoletnim proboszczem parafii św. Jana Bosko w Londynie, ale pełnił też inne funkcje i obowiązki. Przez wiele lat był dziekanem dekanatu Londyn-Południe, kapłanem Domu Opieki koło Londynu, kapłanem Zrzeszenia Polaków Okręgu Kent czy kapłanem 9 Pułku Ułanów Małopolskich na emigracji. Za zasługi w działalności religijnej, kulturalnej i społecznej został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej, a także Złotym Krzyżem Zasługi Polskiej Misji Katolickiej oraz Medalem Zasługi Fundacji Jana Pawła II.

W 2004 roku ze względu na pogarszający się stan zdrowia poprosił o zwolnienie z obowiązków duszpasterskich. W dalszym ciągu jednak pozostał dyspozycyjny i pomagał na miarę swoich sił. Zmarł w Londynie 30 lipca 2006 roku, w 70 roku życia, 52 ślubów zakonnych i 44 kapłaństwa. Msza św. pogrzebowa i ostatnie pożegnanie nastąpiły w kościele św. Marii Magdaleny w Londynie w dniu 2 wrze-

śnia 2006 roku. Ciało zmarłego zostało przewiezione do Polski i złożone w grobowcu rodzinnym w Bachowicach.

W swojej mowie pożegnalnej w czasie pogrzebu w Bachowicach jedna z parafianek, przywołując słowa św. Pawła, stwierdziła, „że kapłan nie żyje dla siebie i nie umiera dla siebie. Kapłan żyje dla Kościoła i dla Chrystusa, żyje dla tych, do których posyła go Kościół”. Ksiądz Antoni jako duchowy syn św. Jana Bosko, widząc w Anglii wielkie potrzeby na polu duszpasterstwa polonijnego, za pozwoleniem przełożonych poświęcił się całkowicie i bez reszty tym wszystkim, którzy takiej opieki potrzebowali. Był znany ze swej życzliwości, otwartości i braterstwa, nie tylko wobec swej salezjańskiej wspólnoty czy najbliższej rodziny, ale wobec każdego spotkanego człowieka. Dobry Bóg niech mu to wynagrodzi chwałą życia wiecznego!

ks. Kazimierz Szczerba SDB

Kraków, 30 lipca 2022 roku

„Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem.
Kto we Mnie wierzy,
choćby i umarł, żyć będzie”.

J 11,25

Dane do nekrologu:

Ur. 26.04.1936 Bachowice k. Wadowic, pierwsze śluby 26.08.1954 Kopiec,
śluby wieczyste 24.05.1960 Kraków, święcenia kapłańskie 16.06.1962
Kraków. Zm. 30.07.2006 Londyn, w 70 roku życia, 52 ślubów zakonnych
i 44 kapłaństwa.
